

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (neljäs jaosto)
5 päivänä maaliskuuta 2003

Asia T-24/01

Claire Staelen
vastaan
Euroopan parlamentti

Henkilöstö – Avoin kilpailu – Karsintakokeet – Valintalautakunnan valta
alentaa kilpailuilmoituksen mukaisia vähimmäispistemääriä – Vertailuun
perustuvat kokeet – Tutkittavaksi ottaminen

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 423

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan ensisijaisesti kilpailun EUR/A/151/98
valintalautakunnan sellaisen päätöksen kumoamista, jolla kantajaa ei
hyväksytty kyseisen kilpailun kokeen VII.A.d) jälkeisiin kokeisiin, ja
toissijaisesti väitetysti aiheutuneen henkisen kärsimyksen korvaamista.

Ratkaisu: Kilpailun EUR/A/151/98 valintalautakunnan päätös, jolla kantajaa ei
hyväksytty kyseisen kilpailun kokeen VII.A.d) jälkeisiin kokeisiin,
kumotaan. Parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se
velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut,
välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Asianomaiselle vastainen toimi – Valintalautakunnan päätös, jolla alennetaan kilpailuilmoituksen mukaisia karsintakokeiden vähimmäispistemääriä – Tutkimatta jättäminen (Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta)

2. Henkilöstö – Tutkintoihin ja kokeisiin perustuva kilpailu – Hyväksyttävän suorituksen edellytykset – Vahvistaminen kilpailuilmoituksella – Valintalautakunnan tekemä kilpailuilmoituksen mukaisten karsintakokeiden vähimmäispistemäärien alentaminen – Menettelyn sääntöjenvastaisuus, joka saattaa vääristää kilpailun lopputuloksen (Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan e alakohta)

1. Kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi. Silloin kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka syntyvät monivaiheisessa menettelyssä, muun muassa kilpailumenettelyn kaltaisessa sisäisessä menettelyssä, kannekelpoisia toimia ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi. Sitä vastoin menettelyn kuluessa tehdyt toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä, eivät ole henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla asianomaiselle vastaisia, ja ne voidaan riitauttaa ainoastaan kumoamiskelpoisia toimia vastaan nostetun kanteen yhteydessä.

Kilpailun valintalautakunnan päätös, jolla alennetaan kilpailuilmoituksen mukaista edellytettyä karsintakokeen hyväksytyn suorittamisen vähimmäispistemäärää, ei ole kannekelpoinen toimi, ja hakija voi riitauttaa sen ainoastaan hänelle vastaista toimea vastaan nostetun kanteen yhteydessä.

(ks. 32 – 34 kohta)

Viittaukset: asia T-6/93, Pérez Jiménez v. komissio, 15.6.1994 (Kok. H. 1994, s. I-A-155 ja II-497, 34 ja 35 kohta) ja asia T-208/00, Barleycorn Mongolue ja Boixader Rivas v. parlamentti, 2.5.2001 (Kok. H. 2001, s. I-A-103 ja II-479, 34 kohta).

2. Vaikka nimittävällä viranomaisella on laaja kilpailua koskevien edellytysten vahvistamista koskeva harkintavalta, valintalautakunta sitoo kilpailuilmoituksen teksti sellaisena kuin se on julkaistu. Kilpailuilmoituksen sanamuoto asettaa rajat valintalautakunnalle sekä laillisuuden että harkintavallan osalta.

Vaikka kilpailun valintalautakunta vahvistaa kilpailun vaikeustason määrittelemällä sille annetun laajan harkintavallan nojalla kilpailuilmoituksessa ilmoitettujen kokeiden järjestämistavan ja niiden yksityiskohtaisen sisällön, nimittävä viranomainen vahvistaa hyväksyttävän suorituksen edellyttämän vähimmäispistemäärän kilpailuilmoituksessa henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti, jossa todetaan, että tässä ilmoituksessa on eriteltävä muun muassa kokeisiin perustuissa kilpailuissa kokeiden luonne ja niiden arvostelu. Näin ollen kilpailumenettely on sääntöjenvastainen valintalautakunnan sellaisen päätöksen takia, jolla muutetaan kokeita varten vahvistettua hyväksyttävän suorituksen edellyttämää vähimmäispistemäärää.

Vaikka menettelyn sääntöjenvastaisuus onkin omiaan mitätöimään toimen ainoastaan, jos osoitetaan, että mainitulla toimella olisi voinut olla erilainen sisältö ilman kyseistä sääntöjenvastaisuutta, se, että valintalautakunta alentaa hyväksyttävään suoritukseen vaadittavaa vähimmäispistemäärää siten, että sen välittömänä seurauksena myöhempiin vertaileviin kokeisiin osallistuvien hakijoiden määrä kasvaa merkittävästi, on nimenomaisesti omiaan mitätöimään mainitut kokeet.

Vertailuun perustuvat kokeet ovat pakostakin kokeita, joissa kunkin hakijan suorituksia arvioidaan toisten hakijoiden suoritusten mukaan siten, että näihin kokeisiin hyväksytyt hakijoiden määrä saattaa vaikuttaa valintalautakunnan hakijoista tekemiin arviointeihin. Nämä arvioinnit ilmentävät hakijan suorituksesta muiden hakijoiden suorituksiin nähden tehtyjä arvoarvostelmia. Mitä suurempi tämääntyyppisiin kokeisiin osallistuvien hakijoiden määrä on, sitä korkeampi on se vaatimustaso, jonka valintalautakunta näille asettaa. Tämä päätelmä voitaisiin kyseenalaistaa ainoastaan siinä tapauksessa, että vastaajana oleva toimielin esittäisi näytön siitä, että jokaiselle hakijalle on annettu arvosanat siten, että kaikki vertailu muiden hakijoiden kanssa on poistettu, sillä jos kilpailussa ilmenee sääntöjenvastaisuus, vastaajana olevan toimielimen on näytettävä toteen, ettei se ole vaikuttanut kilpailun lopputulokseen.

(ks. 47, 51 – 54, 57 ja 58 kohta)

Viittaukset: asia 67/81, Ruske v. komissio, 18.2.1982 (Kok. 1982, s. 661, 9 kohta); asia 150/84, Bernardi v. parlamentti, 23.4.1986 (Kok. 1986, s. 1375, 28 kohta); yhdistetyt asiat 181/86 – 184/86, Del Plato ym. v. komissio, 10.12.1987 (Kok. 1987, s. 4991, 36 kohta); asia T-35/89, Albani ym. v. komissio, 12.7.1990 (Kok. 1990, s. II-395, 43 – 45 kohta); asia T-153/95, Kaps v. yhteisöjen tuomioistuin, 21.5.1996 (Kok. H. 1996, s. I-A-233 ja II-663, 37 kohta); asia T-80/96, Fernandes Leite Mateus v. neuvosto, 16.4.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-87 ja II-259, 27 kohta) ja asia T-200/97, Jiménez v. SMHV, 11.2.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-19 ja II-73, 55 kohta).